

NEAGOE BASARAB

Domn al Țării Românești

N. Cca. 1481(1482) – m. 15 sept. 1521, Mănăstirea Argeș.

A domnit între 23 ianuarie 1512 – 15 septembrie 1521, adus pe tron de Craiovești. Unii istorici afirmă că este fiul lui Părvu Craiovescu, neamul Craioveștilor fiind reprezentativ pentru Craiova.

S-a format în preajma unor cărturari vestiți ai timpului, încât avea o formație culturală specifică vremii, religioasă, în primul rând, dar și laică.

A contribuit la îmbunătățirea organizării aparatului central de stat în domeniul legislativ, administrativ și fiscal.

A creat un aparat diplomatic bine instruit, la nivelul diplomației europene a vremii. Într-un moment greu pentru toate popoarele din sud-estul Europei, și-a asumat rolul de apărător și susținător al culturii din această parte a continentului. Considerându-se moștenitorul tradițiilor culturale bizantine și ale marilor *crai* sârbi, el s-a făcut cunoscut și a fost recunoscut ca atare în toată lumea răsăriteană ortodoxă. A introdus la curtea sa fastul și ceremonialul de la curtea împăraților bizantini.

A ridicat biserica *Sf. Nifon* la Athos, mitropolia de la Târgoviște, a reparat și înzestrat mănăstiri și biserici. Din porunca lui, călugărul Macarie a tipărit cărți bisericești.

După unele informații păstrate, se pare că Neagoe Basarab și-ar fi descris pe larg, într-o lucrare, viața și activitatea ca domn. Depusă la Mitropolia țării, această lucrare cu caracter autobiografic nu s-a găsit.

Opera sa **Învățăturile lui Neagoe Basarab către fiul său Teodosie** a fost socotită de Constantin Noica *întâia mare carte a culturii românești*.